

Udtalelser af den amerikanske og den franske delegerede, der antydede, at flygtningenes varige bosættelse i de arabiske opholdslande måske ville være den bedste løsning på problemet, fremkaldte så skarpe indsigelser fra arabisk side, at de senere måtte modificeres.

Under debatten redegjorde direktøren for UNRWA for organisationens virksomhed til fordel for flygtningene i det forløbne år og for den kommende tids arbejdsopgaver. Hans forslag til forbedring af flygtningenes materielle kår blev særlig støttet af de arabiske stater, mens de bidragydende lande, i første række USA, England og Frankrig, lagde hovedvægten på organisationens investeringsprojekter, hvis gennemførelse gradvis ville formindske behovet for international understøttelse til flygtningene. De nævnte 3 lande fremsatte sammen med Tyrkiet et resolutionsforslag, der for regnskabsåret indtil 30. juni 1955 godkender et forsorgsbudget for flygtninge på 25,1 mill. \$ og et investeringsprogram på 36,2 mill. \$.

Resolutionen, der retter en appel til alle lande om ved frivillige bidrag at støtte dette hjælpearbejde og samtidig forlænger UNRWAs mandat for 5 år, vedtoges med stor tilslutning såvel i ad hoc udvalget som i plenarforsamlingen, idet dog Israel og Irak sammen med øststaterne afholdt sig fra at stemme.

11. Racekonflikten i Sydafrika.

(Dagsordenens punkt 23).

Beretningen fra det på 7. plenarforsamling nedsatte undersøgelsesudvalg (jfr. beretning 7. samling, sp. 105—107) blev i år kritiseret ikke blot af Den Sydafrikanske Unions delegerede, men også fra anden side, bl. a. af USA. Ligesom i tidligere år bestred den sydafrikanske delegerede under henvisning til pagtens art. 2, stk. 7, FN's kompetence til at beskæftige sig med spørgsmålet, men blev bl. a. imødegået af Sveriges delegerede, der gav udtryk for den opfattelse, at plenarforsamlingen ikke blot var berettiget til at behandle så betydningsfulde problemer som racediskrimination og respekt for menneskerettighederne, men også kunne henstille til en medlemsstat at tage sin politik op til fornyet overvejelse i lys af pagtens høje principper.

Danmarks delegerede — landsretssagfører Lannung — beklagede under hensyn til den bestående tvivl med hensyn til kompetence-spørgsmålet savnet af en rådgivende udtalelse fra den internationale domstol. Dette ville ikke kunne undgå at påvirke den danske delegations holdning, men dansk tilbageholdenhed, fremhævede landsretssagfører Lannung, skyldtes udelukkende disse juridiske betænkeligheder og måtte ikke i nogen måde opfattes som indebærende en stiltiende godkendelse af apartheidpolitikken, der i den danske befolkning følges med dyb uro.

Indiens delegerede fremsatte på 20 asiatiske, arabiske og latinamerikanske landes vegne et resolutionsforslag, i hvilket Den Sydafrikanske Unions afvisende holdning overfor et samarbejde med undersøgelsesudvalget beklages, og unionen opfordres til at opfylde sine forpligtelser ifølge pagten. Efter henstilling fra flere delegationers side, deriblandt de skandinaviske delegationer, ændredes denne henstilling til unionen senere til en formulering i overensstemmelse med ovennævnte svenske indlæg. Den mod undersøgelsesudvalget rejste kritik gav sig under den påfølgende afstemning om forslagets enkelte dele til kende i et påfaldende ringe stemmeflertal for det afsnit, hvorved udvalgets mandat forlænges til næste plenarforsamling (30 stemmer for, 15 imod, medens 8, deriblandt de skandinaviske lande, afholdt sig fra at stemme). Resolutionen som helhed vedtoges i ad hoc udvalget med 34 stemmer, deriblandt Norge, Sverige og Island, imod 9, medens 10, deriblandt Danmark og USA, afholdt sig fra at stemme.

Plenarforsamlingen bekræftede den 14. december resolutionen med 40 stemmer for, 10 imod, medens 10 afholdt sig fra at stemme. De skandinaviske lande stemte her på samme måde som i udvalget.

12. Inderne i Sydafrika.

(Dagsordenens punkt 22).

Den på 7. plenarforsamling nedsatte mæglingsskommission (jfr. beretning 7. samling, sp. 103—105) havde fortsat været lammet i sine bestræbelser som følge af Den Sydafrikanske Unions modstand mod kommissionen. En kreds af latinamerikanske lande mente, at man under disse omstæn-